

2021. május 9.

## A válaszfalak leomlanak

**Fohász:** *Téged illet a dicséret, ó, Isten, a Sionon! Boldog, akit kiválasztasz, és közeledbe engedsz, hogy udvaraidban lakozzék. Hadd teljünk be házad javaival, templomod szentségével! Ámen* (Zs 65,1.5)

**Ének:** 122,1 – *Örülök az én szívembe'...*

### Imádkozzunk:

*Mennyei Atyánk,* köszönjük, hogy hajlékodban kereshetünk Téged, ahol mindenféle nemzet összegyűlt. Mert jöhetnek Hozzád – nem a kiváltságosak, hanem a méltatlanok, aki átéli, hogy mégis kiváltság a Veled való találkozás, Hozzád tartozás. Köszönjük, hogy hívsz, vársz, elfogadsz és kész vagy ma is kitárni előttünk igéd gazdag tárházát és megajándékozni minket üzenetteddel. Szeretnénk azért elcsendesedni Előtted és így készíteni a szívünket a megértésre, befogadásra, engedelmességre. Te tudod, hogy mire van szükségünk. Milyen kérdésekkel, kérésekkel, vággyal vagy éppen félelemmel jöttünk ide. Te ismered napi harcainkat, vívódásainkat, kudarcainkat is. És a szívünk állapotát, amelyet megpróbálunk leplezni, eltakarni. Bocsásd meg tévedéseinket, keménységünket, önzésünket és mindazt, amivel keserítjük mások és magunk életét. Adj új lelki látást, emelj fel a Te személyválogatás nélküli, megújító szeretetteddel és közöld velünk kegyelmedet. *Ámen*

### Alapige: ApCsel 10,17-24 Kornéliusz követei Péternél

**17** Amint pedig Péter azon tűnődött magában, hogy mi lehet az a látomás, amelyet látott, íme, azok a férfiak, akiket Kornéliusz küldött, Simon háza után kérdezősködve megálltak a kapu előtt, **18** és bekiáltva megkérdezték, hogy ott van-e szálláson Simon, akit Péternek is hívnak. **19** Amíg Péter a látomásról elmélkedett, ezt mondta neki a Lélek: Íme, három férfi keres téged: **20** kelj fel hát, menj le, és eredj el velük! Semmit ne tétovázz, mert én küldtem őket! **21** Péter tehát lement a férfiakhoz, és így szólt hozzájuk: Íme, én vagyok az, akit kerestek. Milyen ügyben jártok itt? **22** Azok így feleltek: Kornéliusz százados, ez az igaz és istenfélő ember, aki mellett bizonyosságot tesz az egész zsidó nép, egy szent angyaltól azt a kijelentést kapta, hogy hívasson téged a házába, és hallgassa meg, amit te mondasz. **23** Ekkor Péter behívta, és vendégül látta őket. Másnap aztán velük együtt útra kelt, és a joppéi testvérek közül is vele tartottak néhányan. **24** A következő napon megérkeztek Cézáréába, Kornéliusz pedig összegyűjtötte rokonait és legjobb barátait, és úgy várta őket.

### *Kedves Testvéreim!*

A mai történet címe – amelyből az idő rövideje miatt csak egy töredéket olvastunk -, lehetne például ez is: *Két látomás,* vagy: *Két világ találkozása és összekapcsolódása,* vagy: *Isten országa megnyílik a pogányok előtt,* vagy: *A pogánymisszió kezdete.* Ugyanis mindez benne van.

Eddig az evangélium az apostolok bizonyágtétele által csak a zsidó nép között hangzott. Már az figyelemre méltó előrelépésnek számít az előző fejezetben, hogy Péter Samária területén (Lidda, Joppé) tartózkodik, és ott hirdeti Krisztust. Hiszen tudjuk, hogy korábban, amikor Jézussal arra jártak, jó zsidók módjára a tanítványok is tartózkodóak voltak a samaritánusokkal szemben.

Nem is emberi elhatározás vagy döntés kérdése ez. A missziót Isten indítja el Szentleke által, nem ember. Az a „misszió”, amit emberi indíték kezdeményez, határoz el és irányít, nagyon hamar irányt és célt téveszt, öncélúvá válik és nem Isten országának ügyét, nem az elveszetteknek örök életre, üdvösségre mentését szolgálja. Pedig a lényeg éppen ez, a misszió ez: hirdetni az Úr Jézus Krisztusban a bűnbocsánatot, üdvösséget – egyszóval az Ő befogadó, újjászülő kegyelmét és szeretetét. Mindezt pedig Szentleke munkája nyomán végzi el az emberek életében. Jézus mondja: *„Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”* Vele pedig úgy, ha először minket érint meg, minket formál át és tesz alkalmas eszközökké.

*Kedves Testvéreim!* Isten mentő szeretetét elfogadni – ez a megmenekülés, megtartás, ez a megmaradás. Nem társadalmi, nemzeti és egyéb szempontok szerint, hanem az örök élet szempontjából. *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot is megnyeri, Lelkében pedig kárt vall?”*

Történetünkben szépen láthatjuk, hogy mindehhez Isten készíti el a körülményeket, az időpontokat, időzíti az eseményeket, és – főleg – Lelke által munkálkodik az érintettek szívében. Az egyiknek a keresését, vágyakozását érleli meg találkozássá, a másikat pedig kimozdítja megszokott életformájából és új felismeréssel ajándékozza meg önmagáról.

Kornéliusz, a római százados rendkívüli és kiváló férfi volt, még a zsidók szemében is. *„Egész háza népével együtt kegyes és istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelenül könyörgött Istenhez.”* Itáliai pogány és katonatiszt létére istenfélő, erkölcsös, aki szinte zsidó módon él sok zsidót is megszegyenítve, rendszeres imaélete van és szeretetszolgálatot is végez. Keresi az Istent, nyitott Feléje. És Isten ismeri a Benne bízókat, a keresőket pedig megajándékozza a megtaláltatás örömeivel, ugyanis Ő is keres minket, nem csak mi Őt. Így történik, hogy egyszer az Úr angyala megszólítja Kornéliuszt és feladatul adja neki, hogy hívassa magához Pétert. Válasz érkezett az imáira! Nem dicséret, vállveregetés vagy elismerés, hanem egy útmutatás, hogy továbbléphessen. Mert neki, ennek a jó embernek is szüksége van hallani az üdvösség üzenetét – azt, hogy az Istentől elszakadt ember számára Jézus által van szabadulás a kárhozatból. Ugyanis, végzetesen hamis biztonság lenne abban bízni, hogy annyira jó, istenfélő és adakozó – és hogy ez belépő lehet és helyet biztosít a mennyben.

Pedig sokan így gondolkodnak, sokszor van kísértésünk emberi érdemekre alapozni azt, amit Isten csak kegyelemből adhat. Azonban jó látni, hogy amikor Kornéliusz utasítást kap, haladéktalanul el is küldi szolgáit Péterhez (több mint 50

km az út). Addig pedig, amíg úton vannak, önmagát és háza népét is (!) készíti a Péterrel való találkozásra, az üzenetre, amit rajta keresztül küld neki Isten.

Eközben Pétert is készíti Isten, erről szól alapigénk. Péternek van egy különleges látomása, amivel nem igazán tud mit kezdeni. *„Révületben látta, hogy az ég megnyílik, és leszáll valami nagy lepedőhöz hasonló, amely négy sarkánál fogva ereszkedett le a földre... benne mindenféle tisztátalan állattal...”* *„És hang hallatszott: Kelj fel, Péter, öld és egyél!”* *„Péter azonban így szólt: Semmiképpen sem, Uram, mert soha nem ettem semmi szentségtelent vagy tisztátalant. De másodszor is szólt hozzá a hang: Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak! Ez pedig három ízben is így történt, és azután az egész azonnal felemelkedett az égbe.”* Isten azt mutatta meg neki, azt kell ebből megértenie, hogy többé nincs meg a különbség, amit valamikor Isten megállapított a tiszta és a tisztátalan között. Ahogyan megszünteti az állatok közti különbséget, ugyanúgy az emberek sem különböznek többé egymástól. Vagyis figyelmeztetés ez Péternek, hogy ne irtózzon a pogányoktól, mintha azok tisztátalanok volnának.

Ahogy Péter tűnődik, hogy mit akarhat ez jelenteni, megérkeznek Kornéliusz küldöttei. A látomás önmagában kétséges lehetne, de a Szentlélek megérteti vele, hogy akik őt keresik, azokat Isten irányította hozzá, bátran menjen le közéjük és majd velük. Micsoda időzítés! Ne csodálkozzunk rajta, hiszen Isten az idő Ura! Ő mindent jól időzít, ha mi ezt olykor nem is látjuk. Itt, most azonban annyira nyilvánvaló ez, hogy Péter kételkedés nélkül engedelmeskedik, s mi több, valóban szabad lett minden előítéllettől, és kész ezeket az embereket befogadni. Ez pedig nem kis dolog.

Ugyanis a zsidók és pogányok között viszont hatalmas válaszfal volt. Számukra csak a népükből való ember lehetett felebarát. A többivel szemben semmiféle kötelességet nem ismertek. Ilyen kirekesztő magatartása volt a tanítványoknak is, mindaddig, amíg a Szentlélek irányítása alá nem került az életük.

Ennek a történetnek azért olyan nagy a jelentősége, mert itt ezzel hatalmas válaszfalak dőlnek le. Ez is a Lélek munkája, és a misszióra nézve elengedhetetlen. A missziói szolgálathoz szabad, szeretni kész és engedelmes szívre van szükség, amely nyitott, Jézus szeretetével szereti és befogadja a másikat. Péter ehhez a szabadsághoz kapott megerősítést, mert a szolgálatban erre a bizonyosságra szüksége volt. S majd a látogatása végén maga is meggyőződik arról, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka, mint Jeruzsálemben vagy Samáriában is. Ez pedig hatalmas mérföldkő az egész világra kiterjedő misszióra nézve.

Tehát most ott tartunk, hogy Péter behívja a házba és szállásra fogadja Kornéliusz követeit. Ez egy hallatlan gesztus, egy zsidó ilyet sosem tett volna, hogy egy – az ő szemében – tisztátalan pogány beléphessen egy zsidó otthonba. És természetesen fordítva is igaz volt ez. De most már tudja, hogy ha valakit Isten tisztának nyilvánít, akkor az nem tisztátalan. Akit Isten befogad, azt ő sem utasíthatja el. Behívja, befogadja őket, közösséget vállal velük. És majd útra kel, hogy hirdesse Kornéliusznak és háza népének az örök élet ajándékát az Úr Jézus Krisztusban. Ez lesz a pogánymisszió kezdete, ami még azóta sem ért véget. Hiszen a misszió nem

vállalkozás, nem kaland, hanem Isten lélekmentő munkája, amelybe olykor minket, embereket is bevon. Aki ezt engedi Neki, nagy dolgoknak lehet részese.

**Kedves Testvéreim!** Keressük meg magunkat a történetben: (1) Én vagyok az a Kornéliusz, aki ha mindent Istennek tetsző módon is tesz, tudja, hogy még valami lényeges hiányzik az életéből? Higgyem, hogy Isten nem végez fél munkát az emberi szívekben sem! (2) Vagy a háznéphez tartozom, akiknek törődésben, gondoskodásban van része és a gazda bevonja őket is mindabba a jóba, amiben része lehet? Ne vonjam ki magam a kapott lehetőségek alól! (3) Vagy Péter módjára nekem is leckét kell vennem Isten mindenkit elfogadó, személyválogatás nélküli mentő szeretetéből? Engedjem, hogy tegyen szabaddá mások elfogadására.

Halljuk meg és engedjük, hogy az Úr Jézus Lelke végezhesse a maga életet adó, tisztító, gyógyító munkáját bennünk úgy, hogy alkalmasakká váljunk az ige által vezetett életre és továbbadásának szolgálatára. **Ámen**

### **Imádkozzunk:**

**Úr Jézus Krisztus!** Köszönjük igéd üzenetét, annak valóságát az életünkben, hiszen mi is azért ismerhetünk Téged, mert annak idején megszüntetted a válaszfalat a választott nép és a pogányok között. S köszönjük, hogy nálad nincs személyválogatás, mert minden népből kedves előtted, aki nevedet féli, minden bűnös előtt nyitva a kegyelem ajtaja, aki azt kéri és elfogadja.

Áldunk azért, hogy ma is lehet Lelked vezetése alatt élni, Tőled útmutatást kapni és Rád hagyatkozni. Áldunk azért, hogy a misszió nem emberi vállalkozás, hanem Szentlelked műve, s kész vagy ebbe a munkába mindazokat bevonni, aki szívüket bizalommal Neked adják engedelmességre. Köszönjük, hogy ma is hangzik az evangélium a Te bűnbocsátó, üdvözítő szeretetedről, ma is lehet Téged hittel befogadni és Téged követve élni, szolgálni Neked. Hadd tudjuk ezt elfogadni, élni, képviselni, hogy minél többen jussanak élő hite, új életre, reménységre Benned.

Könyörgünk a betegekért, szeretteiket gyászolókért, emlékezőkért, vigasztalást keresőkért. Kérünk gyülekezetünkért, a gyermekekért, fiatalokért, a diákokért – külön eléd hozzuk konfirmáló gyermekeinket és családjaikat. Kérünk népedért a világban, az ige szolgálóiért, azért, hogy a missziót újjászületett, elhívott és megszentelt életű gyermekeid által végezd dicsőségedre, sokak áldására. Szentlelked vezetésével, erejével és oltalmával maradj velünk. **Ámen**

### **Mi Atyánk...**

**Áldás:** Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békességet! **Ámen**

**Záró ének: 397. dicséret – Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed...**